

एवं पृथिव्यग्न्यन्तरिक्षादित्यद्युदिग्विषये ध्यातव्यं दर्शयति ।
 “अस्याः पवते । इमामभिपवते । इमामभिसम्पवते । अग्नेः
 पवते । अग्निमभिपवते । अग्निमभिसम्पवते । अन्तरिक्षात् पवते ।
 अन्तरिक्षमभिपवते । अन्तरिक्षमभिसम्पवते । आदित्यात् पवते
 [३] । आदित्यमभिपवते । आदित्यमभिसम्पवते । द्यौः पवते ।
 दिवमभिपवते । दिवमभिसम्पवते । दिग्भ्यः पवते । दिग्भ्योऽ-
 भिपवते । दिग्भ्योऽभिसम्पवते” इति । जलपर्यायवदेते पर्याया
 व्याख्येयाः ॥

अथ प्राच्यादिभेदेन प्राणादिनामानि वायौ ध्यातव्यानि ।
 तत्र प्राणनामध्यानं विधत्ते । “स यत्पुरस्तादाति । प्राण एव
 भूत्वा पुरस्तादाति [४] । तस्मात् पुरस्तादान्तम् । सर्वाः
 प्रजाः प्रतिनन्दन्ति । प्राणो हि प्रियः प्रजानाम् । प्राण इव
 प्रियः प्रजानां भवति । य एवं वेद । स वा एष प्राण एव”
 इति । स वायुः यदा पूर्वस्यां दिशि सञ्चरति तदा प्राण-
 रूपो भूत्वा सञ्चरति । यस्मात् पूर्वस्यां दिशि सञ्चरन् वायुः
 प्राणत्वेन प्रजानां प्रियः । तस्मात् पूर्वस्यां दिशि सञ्चरन्तं वायुं
 प्रति सर्वाः प्रजाः हृष्यन्ति । वायौ समागते सति शरीरस्वेदः
 शुष्यति वृष्टिर्भविष्यतीत्येवं प्रजानां सन्तोषः । य एवं वायोः प्रा-
 णरूपत्वं वेद सः प्रजानां प्राणवत् प्रियो भवति । जन्मान्तरे च
 स एषः प्राणदेवतारूप एव भवति ॥

मातरिश्वनामध्यानं विधत्ते । “अथ यद्वक्षिणतो वाति ।
 मातरिश्वैव भूत्वा दक्षिणतो वाति । तस्माद्वक्षिणतो वान्तं